

BEŠČECOVÁ, Klára: „*Přátelství nám nezakážou*“: *Nezávislé aktivity katolické mládeže v 80. letech ve vzpomínkách jejich účastníků*. Diplomová práce. FHS UK 2015. 99 s. + fotografie, přílohy a CD.

Předložená diplomová práce splňuje všechny požadavky kladené na tento druh textu. Obsahuje potřebné formální náležitosti, poznámkový aparát je zpracován pečlivě, obrazová a textová příloha vhodně doplňují analytickou část. Jazyková úroveň textu je na potřebné výši, s minimem překlepů a chyb. Shrnuji tedy hned v úvodu, autorka obstála na mimořádné úrovni.

Klára Beščecová zpracovala ve své práci fenomén nezávislých aktivit katolické mládeže v normalizačním období, s důrazem na čtyři okruhy konkrétní činnosti, tedy „ilegální“ křesťanský skauting, formativní pobyty na specifickém táboře Radost, salesiánské „Chaloupky“ a „open house“ fary v Příchovicích. Není pochyb o tom, že jde o vhodně zvolená témata, všechny fenomény ve sledované době (a koneckonců dodnes) výrazně v křesťanském prostředí rezonovaly. Autorka velmi obratně využila rozhovorů k postižení klíčových prvků jednotlivých aktivit, neuvázla jen na popisu činností, ale dokázala zhodnotit jejich formativní význam pro celý život narátorů. S přiměřeným dopadem využila i další zdroje, zvláště archivní materiály a sekundární literaturu, k zasazení popisovaných jevů do některých dalších souvislostí a úspěšně interpretovala i jejich širší význam. Na úzké ploše diplomové práce a definovaného zájmu odvedla v podstatě maximum možného a následující dílčí výhrada má za cíl jen upozornit na možné směry rozšíření tématu.

Volba tématu, respektive zkoumaných jednotlivých fenoménů, je nepochybně věcí autora. Přesto bych u tohoto viděl jako nosné a žádoucí rozšířit pojem „nezávislé aktivity“ o související jevy, například rostoucí počet „společenství“ kolem jednotlivých farností, případně o velmi živé „charismatické“ hnutí, typické minimálně pro druhou polovinu 80. let. Zvláště „spolča“ představovala v dané době mimořádně rozšířenou aktivitu, která ve svém dopadu měla asi obdobný vliv jako sledované jevy. Je tedy škoda, že v jednotlivých rozhovorech nešla autorka dále za některými náznaky, které mohly pojem „nezávislých aktivit“ ještě rozvinout a dát celé dění do ještě širšího kontextu. Ale to nelze brát jako výtku, jen připomenutí možného pokračování.

Shrnuji, jde o práci velmi dobrou, díky přílohám i s možností dalšího využití. Doporučuji klasifikovat výborně.

V Praze dne 22. ledna 2015

Jaroslav Cuhra, Ph.D.